

Sygn. akt IXKa 261/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 sierpnia 2014r.

Sąd Okręgowy w Toruniu - IX Wydział Karny - Odwoławczy w składzie :

Przewodniczący - **SSO Jarosław Sobierajski**

Sędziowie - **SSO Aleksandra Nowicka**

- **SSO Andrzej Walenta (spr.)**

Protokolant - **stażysta Marzena Chojnacka**

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Toruniu **Marzenny Mikołajczak**

po rozpoznaniu w dniu 14 sierpnia 2014r.,

sprawy **A. I.** oskarżonego o przestępstwa z art. 292§1kk, art. 306 kk,

na skutek apelacji wniesionej przez **Prokuratora Rejonowego Toruń Centrum - Zachód w Toruniu** od wyroku Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 26 marca 2014r., sygn. akt IIK 1424/13

I. **zmienia** zaskarżony wyrok w ten sposób, że na podstawie art. 73§1 kk oddaje oskarżonego A. I. w okresie próby pod dozór kuratora;

II. w pozostałym zakresie **utrzymuje w mocy** zaskarżony wyrok;

III. **zwalnia** A. I. od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych za II instancję, zaś wydatkami postępowania odwoławczego obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt IXKa 261/14

UZASADNIENIE

A. I. został oskarżony o to, że :

1. w dniu 28 sierpnia 2013r. w B. nabył od n/n osób samochód marki V. (...) nr rej (...), przy czym na podstawie okoliczności towarzyszących tej transakcji powinien i mógł przypuszczać, że pojazd ten został uzyskany za pomocą czynu zabronionego –

- **tj. o czyn z art. 292§1 kk;**

2. w 2012r. w miejscowości Z. usunął z pojazdu marki M. (...)

(...)o nr rej (...) i nr VIN (...) tabliczkę

znamionową z w/w nr VIN, a następnie razem z dwoma tablicami rejestracyjnymi w/w

pojazdu przytwierdził ją na stałe w samochodzie osobowym marki M. o nr VIN

(...) –

- tj. o czyn z art. 306 kk;

Sąd Rejonowy w Toruniu na mocy wyroku z dnia 26 marca 2014r., sygn. akt IIK 1424/13 :

I. uznał oskarżonego A. I. za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w punkcie „1” aktu oskarżenia, to jest występku z art. 292§1 kk i za to na podstawie art. 292§1 kk wymierzył mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, a na mocy art. 33§2 kk wymierzył mu karę 20 (dwudziestu) stawek dziennych grzywny przyjmując wysokość 1 stawki w kwocie 20zł. (dwudziestu złotych);

II. uznał oskarżonego A. I. za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w punkcie „2” aktu oskarżenia, to jest występku z art. 306 kk i za to na podstawie art. 306 kk wymierzył mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, a na mocy art. 33§2 kk wymierzył mu karę 20 (dwudziestu) stawek dziennych grzywny przyjmując wysokość 1 stawki w kwocie 30zł. (trzydziestu złotych);

III. na mocy art. 85 kk, art. 86§1 kk w miejsce jednostkowych kar pozbawienia wolności i grzywien wymierzył karę łączną 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności i karę łączną 20 (dwudziestu) stawek dziennych grzywny przyjmując wysokość 1 stawki w kwocie 50zł. (pięćdziesięciu złotych);

IV. na podstawie art. 69§1 i §2 kk, art. 70§1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej łącznej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby wynoszący 2 (dwa) lata;

V. zwolnił oskarżonego od obowiązku uiszczenia opłaty sądowej i wydatków postępowania, którymi to wydatkami poniesionymi od chwili wszczęcia postępowania, obciążył Skarb Państwa.

Apelację od powyższego wyroku wywiódł Prokurator Rejonowy Toruń Centrum - Zachód w Toruniu zaskarżając powyższy wyrok w zakresie orzeczenia o karze i środkach karnych, na niekorzyść oskarżonego .

Skarżący zarzucił wyrokowi :

obrazę przepisów prawa procesowego, która mogła mieć wpływ na treść orzeczenia, to jest art. 335 kpk oraz art. 343 kpk, poprzez zaniechanie orzeczenia w stosunku do oskarżonego dozoru kuratora na podstawie art. 73§1 kk mimo, iż w akcie oskarżenia prokurator uznając, że okoliczności popełnienia przestępstw przez oskarżonego nie budzą wątpliwości, a postawa oskarżonego mimo nie przeprowadzenia rozprawy wskazuje, że osiągnięte zostaną cele postępowania karnego, po wyrażeniu zgody przez oskarżonego w protokole przesłuchania, wniósł również o oddanie go w okresie próby pod dozór kuratora sądowego.

Formułując tego rodzaju zarzut skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez orzeczenie na podstawie art. 73§1 kk, iż oskarżony w okresie próby oddany będzie pod dozór kuratora sądowego i pozostawienie w mocy pozostałych rozstrzygnięć zaskarżonego wyroku.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja oskarżyciela publicznego zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie podkreślić należy, że w ocenie Sądu odwoławczego, Sąd I instancji przeprowadził postępowanie zgodnie z wymogami procedury karnej i prawidłowo ustalił stan faktyczny. Nie kwestionował tego także skarżący. Apelacja oskarżyciela publicznego jak wyżej wskazano jest zasadna i zasługuje na uwzględnienie - odnośnie zarzutu obrazy przepisu

art. 335§1 kpk i art. 343§7 kpk. Na skutek przychylenia się do podniesionego w tym zakresie zarzutu zaskarżony wyrok Sądu I instancji został zmieniony.

W ocenie Sądu Okręgowego, Sąd I instancji dokonał wszelkich niezbędnych czynności dowodowych, koniecznych dla prawidłowego rozstrzygnięcia niniejszej sprawy. Ocena zebranego materiału dowodowego mieści się przy tym w granicach sędziowskiej swobody, należycie uwzględniając zasady logiki i prawidłowego rozumowania oraz wskazania wiedzy i doświadczenia życiowego. Na tle generalnie prawidłowych rozstrzygnięć, Sąd odwoławczy dostrzegł jednakże w zaskarżonym wyroku, **zauważone także przez Sąd Rejonowy na etapie sporządzania pisemnych motywów orzeczenia, uchybienie**. Podniesiony w tej sytuacji przez skarżącego zarzut obrazy prawa procesowego w realiach przedmiotowej sprawy jawi się jako zasadny, zaś argumentacja przytoczona na jego poparcie w pełni zasługuje na uwzględnienie.

Jak wskazano wyżej, Sąd Odwoławczy dostrzegł w zaskarżonym wyroku, wskazane przez oskarżyciela publicznego uchybienie. Podniesiony zarzut naruszenia art. 335§1 kpk w zw. z art. 343§7 kpk, w realiach przedmiotowej sprawy, jawił się więc jako zasadny, zaś argumentacja przytoczona przez oskarżyciela publicznego na jego poparcie, zasługiwała na uwzględnienie.

Rację ma skarżący wskazując, iż wyrok wydany w trybie art. 335 kpk nie może zawierać innych rozstrzygnięć co do kary lub środków karnych niż te, które uzgodnione zostały z oskarżonym i zawarte zostały we wniosku o wydanie wyroku skazującego bez przeprowadzenia rozprawy umieszczonym w akcie oskarżenia. Jednocześnie w sytuacji zmiany ustalenia w trybie art. 335§1 kpk w zakresie wymiaru kary, czy jak w tym przypadku orzeczenia o oddaniu oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora sąd winien, uznając na podstawie art. 343§7 kpk, że nie zachodzą podstawy do uwzględnienia wniosku, skierować sprawę do rozpoznania na zasadach ogólnych, bądź winien doprowadzić do wyraźnego oświadczenia się oskarżonego co do braku konieczności orzeczenia o oddaniu pod dozór kuratora, uzgadniając ostatecznie tę kwestię z oskarżycielem publicznym. Bezspornym bowiem jest, że we wniosku prokuratora o wydanie wyroku w trybie art. 335§1 kpk, który umieszczony został w akcie oskarżenia widnieje między innymi zapis, w którym oskarżyciel publiczny domaga się orzeczenia wobec oskarżonego dozoru kuratora kary. Prokurator powołuje się przy tym na uzgodnienie tej kwestii z oskarżonym, przytaczając protokół jego przesłuchania z dnia 14 listopada 2013r. (karta 261 - 263 akt). W tej sytuacji w istocie należy przyjąć, że taka a nie inna treść wyroku została z oskarżonym uzgodniona, co jest warunkiem niezbędnym do zastosowania art. 335§1 kpk.

Na gruncie przedmiotowej sprawy Sąd Rejonowy rozpoznając w dniu 26 marca 2014r. sprawę na posiedzeniu z udziałem oskarżonego, uwzględnił w efekcie wnioszek oskarżyciela publicznego, a w następstwie uznał, że okoliczności popełnienia czynów przez A. I. nie budzą wątpliwości, a jego postawa wskazuje, że cele postępowania zostaną osiągnięte bez przeprowadzania rozprawy i wydał wyrok skazujący uwzględniając, jak wskazano wyżej, wnioszek oskarżyciela publicznego. Należy w tej sytuacji przyjąć, że orzeczenie o oddaniu oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora zostało wcześniej w taki sposób uzgodnione między prokuratorem a oskarżonym, jak tego wymaga art. 335§1 kpk.

W tym stanie rzeczy zaskarżony wyrok nie mógł się ostać w kształcie proponowanym przez Sąd Rejonowy.

Mając zatem na uwadze wnioszek skarżącego zawarty w apelacji, sąd odwoławczy dokonał odpowiedniej zmiany wyroku sądu I instancji w ten sposób, że na podstawie art. 73§1 kk oddał oskarżonego A. I. w okresie próby pod dozór kuratora, a więc orzekł zgodnie z ustaleniami między oskarżycielem publicznym a oskarżonym poczynionymi na etapie postępowania przygotowawczego.

Zastrzeżeń sądu odwoławczego nie budzą natomiast w pozostałej części rozstrzygnięcia zawarte w zaskarżonym wyroku.

Wobec powyższego oraz faktu, iż sąd odwoławczy nie dopatrył się żadnych uchybień mogących stanowić bezwzględne przyczyny odwoławcze, będących podstawą do uchylecia wyroku z urzędu, w pozostałym zakresie należało utrzymać go w mocy.

Na podstawie art. 624§1 kpk w zw. z art. 634 kpk sąd odwoławczy zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za II instancję, obciążając wydatkami postępowania odwoławczego Skarb Państwa, albowiem przemawiają za tym względy słuszności, bowiem to omyłka Sądu Rejonowego spowodowała wszczęcie postępowania odwoławczego.